

A. C. D. Petersen: Det ærede Medlem, som nu talte, fremsatte Bemærkninger om, at Socialdemokratiet, Regeringspartierne i det hele taget, var villige til at yde Krisehjælp til det kriseramte Landbrug, men det skulde altid være paa den Maade, at den, der mest havde Hjælp behov, skulde have den største Hjælp. Det er vist ganske rigtigt, at saaledes ser det ærede Medlem paa det. Dér har vi den store principielle Forskel paa det ærede Medlems Anskuelse og mine Anskuelse, idet jeg mener, at naar Landbruget er i en Krisesituation, saa skal man yde Landbruget som Erhverv Hjælp og ikke yde Hjælpen saaledes, som det ærede Medlem vil, efter Trængsmomentet, Almissecprincippet, yde Hjælp til dem, der er mest i Nød. Nej, en Indsats for et Erhverv maa være en Indsats, som hjælper Erhvervet til selv at klare Vanskelighederne bedre, end det kunde i Forvejen.

Det er ikke en Hjælp til Erhvervet, naar man yder et pengeligt Tilskud til de Mennesker, som har de højeste Gældsforpligtelser; det er en Almissehjælp til trængende Medlemmer af Samfundet, paa samme Maade, som man yder Hjælp til de arbejdsløse. Det er denne Hjælp, som jeg finder unyttig, fordi ingen kan sige, hvornaar den hører op. Skal man hjælpe i en trang Tid, maa det være saaledes, at Erhvervets Forrentningsevne bliver bedre, saa at Rentabiliteten forbedres, saa at Erhvervet, naar det faar denne Hjælp, kan klare sig i Fremtiden. Men efter Almissecprincippet yder man ikke den mindste Indsats for Erhvervets Muligheder for at klare sig selv. Dér har man kun den Udsigt, at hvis de daarlige Tider vedbliver, skal det øvrige Samfund vedblive at yde Almisce til den, der er i Trang.

Det er den store Fejl i den nuværende Regerings og de nuværende Regeringspartiers Politik, at de ikke ser, at de mægtige Millionbeløb, som her gives ud, maaske i de bedste Hensigter, i Virkeligheden er spildte Penge, fordi Hjælpen ikke gaar til Ondets Rod og afhjælper Ondet.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at der i de danske Landbrugsejendomme var fuldstændig Sikkerhed for Kreditforeningslaanene, for Førsteprioriteterne. Jeg vil sige: forhaabentlig er der det; men hvis ikke Produktpriserne stiger, eller hvis ikke Skatteprioriteterne aflastes, saa vil der blive en saadan Kapitalnedskrivning indenfor det danske Landbrug, at der kan blive Tvivl om, at Førsteprioriteterne i alle deres Anbringelser virkelig er sikrede. Den højtærede Regerings Opgave er at sætte ind, saaledes at der

ikke skal være Tvivl om, at vore Førsteprioriteter er udenfor Fare.

Det ærede Medlem sagde tillige, at de faste Ejendomme var et godt Skattegrundlag. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan sige det. Naar nu den Ejendom, som Skatterne hviler paa, giver Underskud i Stedet for Indtægt, saaledes at den Mand, der skal betale de faste Skatter, skal betale af sin Formueværdi, og denne Formueværdi i Forvejen takket være Produktpriserens Indflydelse netop paa Ejendomsværdien er for nedadgaende, hvor kan man saa sige, at de faste Ejendomme er et godt Skattegrundlag? De er kun et godt Skattegrundlag, saa længe som Skatteobjektet giver en Indtægt, saa længe som Skatteobjektet arbejder paa rentabelt Grundlag. Naar de ikke gør det mere, er de faste Ejendomme et daarligere Grundlag end noget som helst andet, fordi de faste Ejendoms-skatter intet Hensyn tager til, om den paagældende formaar at betale Skatten eller ej.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen var saaledes, som man maatte vente det af det ærede Medlem, inde paa at hævde, at Forslaget var en særlig Hjælp og en særlig Gave til de store Hartkornsejere. Allerede i mit indledende Foredrag paaviste jeg — og det er ikke modsagt fra nogen Side —, at det, der sker, hvis disse Lovforslag bliver ophøjet til Lov, jo alene er dette, at man letter de Byrder, som i Forvejen er lagt paa. Og hvis man vil sige, at man nu ved at lette Byrden giver en Gave, maa man ogsaa erkende, at man begik et Rov, den Gang man lagde Skatterne paa, for den samme Gave, der gives i Dag, toges af Samfundet, da Skatterne blev paalagt.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen sagde, at det var ikke Landbruget, men det var Landbrugere, der fik Hjælp efter Skattenedsættelsesforslagene, vi her behandler. Dette er jo saa urigtigt som muligt. Det er netop Landbruget, der faar en Hjælp, idet man, uden Hensyn til, hvorledes Landbrugere sidder i det, yder en Indsats for at forbedre Erhvervets Afkastningsmuligheder. Dette er netop en Hjælp til Landbruget, medens den Krisehjælp, som gaves i Henhold til Loven af 29. Oktober, ikke var en Hjælp til Landbruget, men en Hjælp til Landbrugere — ganske vist til mange Landbrugere, men dog ikke til Landbruget som Erhverv. Det var en Hjælp efter Trængsmomentet, saaledes som jeg paaviste før, og ikke en Indsats for at bedre Rentabiliteten i Landbruget.

Saa fremkom det ærede Medlem med en anden Uhyrlighed, som jeg ikke be-